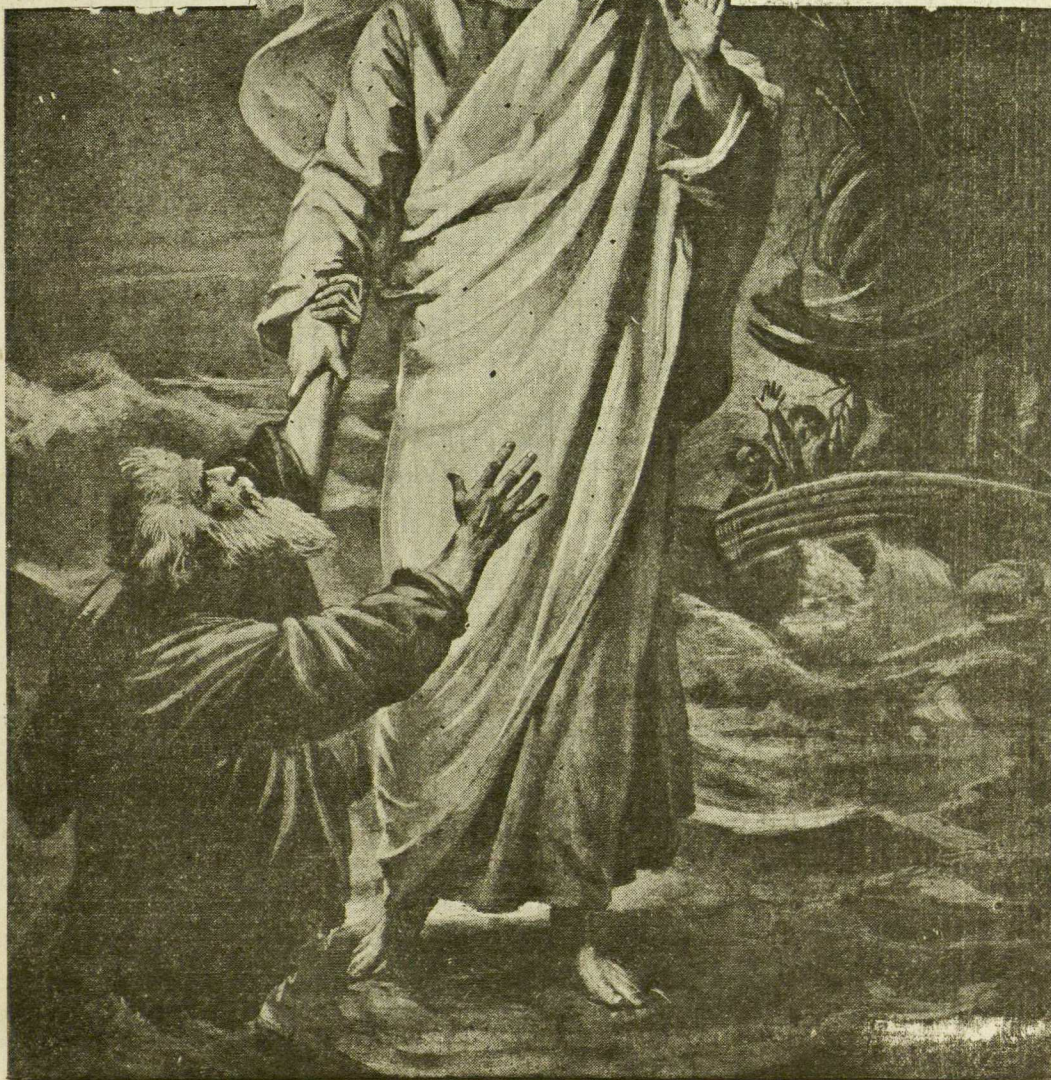

LATVAS

No. 44. Metai VII

Spalio-Oct. 22, 1927

DFSR valst.
respublikinė
biblioteka

L A I V A S (THE SHIP)

Published Weekly by "Draugas," Publishing Co.

Entered as second-class July 12, 1921 at the post office at Chicago, Ill. under the Act of March 3, 1879.

PRENUMERATOS KAINA:		SUBSCRIPTION RATES:	
Metams	\$2.00	One Year	\$2.00
Pusei metų	\$1.00	Six Months	\$1.00
Vienam num.	\$0.05	Single Copy	\$0.05

"DRAUGAS" PUBLISHING CO.,

2334 So. Oakley Avenue

Chicago, Illinois

XX SEKMADIENIS PO SEKMINIŲ.

L e k c i j a .

EFEZ. 5, 15-21.

BROLIAI: žiūrėkite, kaip atsargiai turite elgtis; ne kaip neišmintingi, bet kaip išmintingi, gerai naudokitės laiku, nes dienos yra piktos. Todėl nebukite neprotingi, bet supraskite, koki yra Dievo valia. Neapsigerkite vynu, kuriame yra ištvirkimas. Bukite pilni šventosios Dvasios, kalbėdamies tarp savęs psalmėmis, imnais ir dvasinėmis giesmėmis, giedodami ir džiaugdamies savo širdyse Viešpačiui; dėkodami visuomet už visa Dievui ir Tėvui mūsų Viešpaties Jėzaus Kristaus vardu. Pasiduokite vieni kitiems Kristaus baimėje.

MALDA.

Atleisk man, Aukščiausias, jei aš nusidėjau
Prieš tavo galingą ir šventąją valią,
Tu pilnas tikėjimo, meilės ir vilties,
Suminkštinki savo man griežtąją valią.

Esu aš dulkelė šios žemės pakalnėj

Tu viso pasaulio galingas Valdovas,

Tad jei aš paklydau sugeltas dėjonių

Tu buk gailėstingas teisybės Vadovas.

Atleisk man, atleisk jei aš tau nusidėjau
Maldauju tavęs aš parpuolęs ant kelių
Ištiesęs rankas prie tavęs aš šaukiuosi

E v a n g e l i j a .

JONO 4, 46-53.

ANUO metu buvo vienas karaliaus valdininkas, kurio sunus sirgo Kaparnaume. Tas, išgirdęs, kad Jėzus ateina iš Judiejos į Galilėją, nuėjo pas jį ir prašė jį ateiti ir pagydyti jo sunų, kurs buvo marinamas. Tuomet Jėzus jam tarė: Jei jus nematote ženklų ir stebuklų, jus netikite. Valdininkas jam atsakė: Viešpatie, ateik pirma nekaip mano sunus numirs. Jėzus jam tarė: Eik, tavo sunus gyvas. Žmogus įtikėjo žodžiams, kuriuos jam pasakė Jėzus, ir išėjo. Jį jau pareinantį pasitiko tarnai ir pranešė jam, sakydami, kad jo sunus gyvas. Jis tad paklausė juos apie valandą, kurioje jam pasidarė geriau. Jie atsakė: Vakar septintoje valandoje liovėsi krėtės į drugus. Tuomet tėvas suprato, kad tai buvo ta valanda, kurioje Jėzus jam tarė: Tavo sunus gyvas, ir įtikėjo jis pats ir visi jo namai.

Tu buk mano tėvu danguos Visagaliu.

Atleisk man, atleisk už manąsias silpnybės

Kuriomis užrustinau tavo galybę

Suteik man ant žemės stipresnės kantrybės,

Kad gerbti mokėčiau aš tavo dievybę.

Radasto Žiedas,

Jaunimo Dažnoji Komunija

Mados Apaštalytei yra paskirta lapkričio mėnesyje maldauti Dievą, kad jaunimas, sekdamas šv. Stanislovo Kostkos pavyzdį, dažnai eitų prie šv. Komunijos su karšta ir tyra širdimi.

Tą mėnesinę Maldos Apaštalystės intenciją čia plačiau paaiškinsime.

Labai malonus širdžiai ir gaudinantis vaizdas matant, kaip dešimtys ir šimtai jaunimo, savo draugijos iškilmes turėdami, eina visi kartu prie Dievo Stalo, prie Komunijos. Bažnyčia pasikeičia tuomet į dangaus prieangį. Meilės pilni giesmės žodžiai skamba giedami choro, pritariant švelniems vargonų garsams: "Jėzau, Jėzau, eikš prie manęs. Širdingai aš laukiu Tavęs!" arba "Viešpatie, neesmi vertas idant jeitumei po stogu mano, bet tik tark žodį, o bus išganyta siela mano."

Sužadinti kilnūs jausmai apima širdį ir didi Jėzaus meilė suliepsnoja jaunuolio sieloje. Kaip laiminga valanda!

Visi mes žinome, kad švenč. Sakramentas yra begalinės Jėzaus meilės mums palikimas, — Jisai pats panorėjo pasilikti mūsų tarpe amžinai gyvas, amžinai mylintis, amžinai maitinantis savo Kuno ir Krauju vargstantį žmogų. Jėzus Kristus įsteigė savo Kuno ir Kraujo švenčiausį Sakramentą, kad mes turėtume gyvenimą savyje. "Aš gyvenimo duona... Kas valgys tos duonos, bus gyvas per amžius; duona-gi, kurios aš duosiu, yra mano kunas už pasaulio gyvenimą... Kas valgo mano kuną ir

geria mano kraują tas turi amžinąjį gyvenimą, ir aš jį prikelsiu paskutinėje dienoje. Nes mano kunas tikrai yra valgis, ir mano kraujas tikrai yra gėrimas." (Jon. 6, 48, 52-56).

Ką Išganytojas pažadėjo, tą Jisai padarė per paskutinę vakarienę Jeruzalėje. "Jiems valgant vakarienės, Jėzus ėmė duonos, palaimino ją ir laužė, davė savo mokytiniams ir tarė: Imkite ir valgykite; tai yra mano kunas. Jis ėmė ir taurę, dėkojo ir jiems davė, sakydamas: Gerkite iš jos visi, nes tai yra mano kraujas naujosios sandaros, kurs bus išlietas už daugelį nuodėmėms atleisti." (Mat. 26, 26-29).

Daugiau Jėzus negalėjo duoti žmoneis, ką Jisai yra davęs. Savo kančia ir mirtimi mums sugrąžino prarastą pirmąją nuodėme teisę įeiti dangun, sutaikė Dievą su žmogumi, užganapardamas Dievo teisingumui, o kad žmogus galėtų tikriau ir lengviau pasiekti amžinąją laimę, — pats pasiliko mūsų maistu švenč. Sakramente.

Tos tikėjimo tiesos mums yra žinomos.

Kiekvieną kartą, eidami prie šv. Komunijos, atmename begalinę Jėzaus meilę. Jojo švenč. Kuno ir Kraujo stiprinami, stipriname mūsų sielos gyvenimą, auginame joje pašvenčiamąją Dievo malonę.

Įeidamas Išganytojas į mūsų sielą, naikina joje kasdienines atleidžiamąsias nuodėmes. Brangus ir begaliniai brangus yra Jisai sielos svečias. Tai toks

svečias, kuris iš mūsų vien meilės nori, o pats visas mums kaip maistas atsi-duoda. Kur galima rasti didesnį pasi-šventimą, didesnę meilę kaip Jėzaus mums? Nėra.

Nuolatiniai pavojai žmogaus sielai gręsi. Pati sužeistoji nuodėme žmogaus prigimtis palinkus daugiau į blogą, į nuodėmes, negu į gerą — į dorybes. Be to, amžinasis Dievo ir žmogaus priešas, piktoji dvasia, norėdama pamažinti išorinę Dievo garbę, atitraukdama sie-las nuo Dievo, stato nuolatinės pinkles, pavojus nusikalsti. O jeigu atsiminsime pasaulio palaidą dvasią, blogų žmonių blogą įtaką, — tikrai turime ieškoti ga-lingos ir tikros pagalbos prieš visus tuos žmogaus priešus.

Šv. Komunija yra geriausias sielai ginklas prieš visus priešus. Susijung-dama su Išganytojumi ir Jo malonės sustiprinta siela, gali išvengti visų tų pavojų. Todėl švenč. Sakramentas yra begalinės sielai pagalbos šaltinis.

Tosios pagalbos yra reikalingi visi žmonės, bet ypač jauni, kuomet jų jau-nos jėgos veržiasi veikti, dirbti. Sukilu-sieji garbės, turtų ir kiti geismai grei-tai gali palaužti net idealus jaunimo dvasią, gali nugramzdyti į nedorovės klaną.

Apsaugokime jaunimo kilnų verži-mąsi į atsižymėtinus darbus, pakreip-sime jį prie amžinyjū idealų, jeigu pa-raginsime, patarsime ir parodysime di-džiausio pasišventimo pavyzdį. Ne del pinigo, ne del garbės, ne del ko kito, o vien iš meilės Išganytojas Jėzus Kris-tus, kentėjo baisią mirtį ant kryžiaus ir

amžiams pasiliko su žmonėmis ant žė-mės švenč. Sakramente. Jis nori, kad ir mes jį mylėtume. Išganytojui priklaus-o iš mūsų pusės garbė, dėkingumas, meilė.

Katalikiškam jaunimui nurodoma šiuo tarpu į šv. Stanislovą Kostka. Ji-sai buvo jaunas, jaunas mirė, bet savo meliėje prie Jėzaus švenč. Sakramente buvo pasiekęs aukštų dorybės viršunių.

Sunkios ligos kankinamas Viennos mieste, Austrijoje, sirgo jisai protes-tantų namuose. Protestantai buvo prie-šingi labai Katalikų Bažnyčiai, niekino sakramentus. Nebuvo vilties, kad jie panorėtų pašaukti prie sergančio Sta-nislovo kunigą. O ligonis begaliniai tro-ško susivienyti su savo Išganytojumi Komunijoje. Tas jo troškimas nepaliko tuščias. Kur žmonės negali, ten Dievas gali. Angelai atnešė sergančiam Stani-slovui Kostkai Komuniją.

Kiek kartų skaito jaunos sielos tą stebuklingąjį įvykį šv. Stanislovo Kost-kos gyvenime, užsidega širdis patirti to švento susivienijimo su Išganytojumi jausmus. Mes esame laimingesni už šv. Stanislovą: nesergame ir niekas mums nekliudo artintis prie Jėzaus. Iš mūsų pusės reikalinga tik paruošti garbingą sieloje vietą savo Išganytojui ir nepa-tingėti nueiti savo laiku bažnyčion. Pa-ruošime savyje Jėzui garbingą vietą, gerai atlikę išpažintį, atgailėję savo nu-sikaltimus.

Norintieji dažniau eiti prie šv. Ko-munijos tegul pasiklausia leidimo savo nuodėmklausio, jo patarimo.

Jeigu kasdien priimti Išganytoją

nėra galimybės, rupinkimės bent kelis kartus savaitėje, ar bent mėnesyje Ji priimti.

Jėzus Kristus pažadėjo palaimintai Margarietai Marijai 1675 metais apsiereiškime tokį dalyką: "Visiems asmenims, kurie prisiartins prie Švento Stalo (Komunijos) devyniose pirmose pėnyčiose paeiliui einančių mėnesių, aš duosiu galutinosios atgailos malonę: jie nemirs nemalonėje, anei be šventų Sakramentų priėmimo; ir mano Širdis bus jiems, toje paskutinėje valandoje, užtikrinta priebėga." (Dvyliktasis pažadėjimas).

Tąjį Išganytojo pažadėjimą papasakokime jaunimui mokyklose ir jau išėjusiam iš mokyklų į gyvenimo sukurius. Tegul naudojasi Išganytojo gerumu.

Mūsų visuomenė Amerikoje nevisur mato savo pasisekimų ir nepasisekimų priežastį. Mūsų parapijų gyvenimą panagrinęjus, randame, kad tose parapijose, kur jauni ir suaugę myli Jėzų, ten viešpatauja parapijoje sutikimas, meilė ir parapija greitai kyla. O kur labai retai kas eina prie Dievo Stalo, kur jaunimas bauginasi pamaldumo ir šv. Sakramentų, ten plinta suirutė. Todėl mūsų pačių reikalas verčia rūpintis, kad ypač jaunuomenė pažintų begalinę Jėzaus meilę, kad panorėtų ta meile naudotis, priimant Išganytoją šv. Komunijoje.

Mūsų dienomis daug garbinami raumenų galiunai. Taip, jie turi savo vertę, bet kur kas protingam žmogui yra brangesni dvasios galiunai.

Nedidelė mūsų tauta, bet turėjo amžiasis dvasios galiunų — užtat garbinga yra Lietuvos istorija, tautos praeitis.

Išėjimoje galime dalinai užimpuoti raumenų stiprumu, bet jeigu kartu su tuomi neišsidirbsime jaunoje kartoje dvasios galiunų, idealaus jaunimo, mylinčio nepranykstančius gėrius, — didelės žymės kulturiniame pasaulyje nepaliksime.

Gera yra jaunimui nurodinėti šviesius, idealius jaunuolių pavyzdžius. Lapkričio mėnesyje Bažnyčia norėtų, kad jaunimas arčiau susipažintų su šv. Stanislovo Kostkos gyvenimu, su karšta meile prie švenč. Sakramento ir kad imtų jo pavyzdį sekti.

Ir visi Maldos Apaštalystės nariai prašys Dievo suteikti jaunimui malonės pažinti šv. Stanislovą ir jo pavyzdžiu dažnai eiti prie Komunijos.

Yra lietuvių kalboje išleista knygelė apie šv. Stanislovo Kostkos gyvenimą. Ją galima gauti "Draugo" knygyne 2334 So. Oakley ave., Chicago, Ill. Kaina 20c.

—o—

MOTINOS RAŽANČIUS.

Vienas kunigas papasakojo sekančią atsitikimą.

N. Universiteto studentas ėjo pasivaikščiojęs namo. Pirmiau jisai buvo gana pamaldus vaikinys, bet dabar, susidėjęs su pasileidusiais draugais, atšalo savo tikėjime ir pilnas nusiminimo, nežinojo, ką daryti. Susimąstęs gryžta. Staiga pamato gulintį ant gatvės ra-

žančių. Jau norėjo praeiti pro jį, visai nekreipdamas domės, kaip štai atgijo jame seniau turėta pagarba prie švenč. Panelės, Dievo Motinos. Pasilenkė, pamė nuo žemės ražančių.

— Dabar gegužės mėnuo, — pamastė jį: bažnyčios atdaros, užėisui į vieną, padėsiu ant Marijos altoriaus jos garbei pašvęstą ražančių. — Taip ir padarė, — užėjo bažnyčion.

Bet Dangaus Motinėlė jo čia laukė. Jį buvo suklydęs jos sunus. Vidaus — sąžinės balsu atsiliepė į jaunuolį: — Sukalbėk, ražančių, kaip tai seniau darydavai. —

Tos minties perimtas studentas klaupia ir pradeda seniau taip mylimą maldą — ražančių kalbėti. Susijaudinime jį vėl išgirsta vidujį balsą savo sieloje:

“Pirmiau klausei mano Sunaus balso, kuomet tave šaukė į kunigystę, dabar palikai jam neištikimas, — sugryžk prie savo uolumo.”

Sąžinėje išgirstas balsas kiaurai perėmė studento sielą.

— Taip, mano motina, — prabilo studentas: — eisiu tavo šaukiamas ir mano mokslą pašvęsiu besirengdamas prie kunigystės. Ir tikrai taip padarė, — ištesėjo pažadams. Tapęs kunigu, uoliai darbavosi Viešpaties Vynyne — Bažnyčioje.

Taip praslinko keli metai.

Vieną kartą pašaukė jį prie mirštančio ligo. Tas, pamatęs atėjusį kunigą, šaukė.

— Kunige, man nekalbėk nei apie Dievą, nei tikėjimą. Esu netikintys ir

tokiu noriu pasilikti ir mirti. —

— Nusiramink, brole, — švelniai atsako kunigas: — Švenčiausioji Panelė, Motinėlė brangiausia tave apšvies, — sukalbėkime ražančių, o ji tavo nelaimingą sielą išgelbės. —

— Nei nekalbėk apie ražančių, — šaukė nelaimingasis; — ražančius buvo mano nelaimės pradžia... —

— Kokių budu? —

Ligonis atsiduso ir ėmė aiškinti, išliedamas savo sielos kartumą.

— Vaiku budamas kasdien su savo a. a. motinėle kalbėdavau ražančių. Bet kuomet apleidau gimtinį namelį ir patekau į didelį miestą, blogi draugai įtraukė mane į nedorovingą gyvenimą. Tuomet pradėjau apleisti visas tikėjimo pareigas, nėjau bažnyčion, nei prie šv. Sakramentų, o taip gi daugiau nekalbėjau ražančiaus.

Bet tuo laiku mano motina sunkiai susirgo. Ji buvo marinama. Parvažiavau į tėviškę. Nenorėjau jai mirštant padaryti širdgelę, tat slėpiau mano blogą nusiteikimą. O kuomet ji prašė manęs mirdama kasdien kalbėti ražančių, prižadėjau. Brangioji motinėlė palaimino mane savo ražančiumi ir atidavė jį man. Ji mirė. Palaidojęs motinėlę, gryžau namo iš kapinių. Per miestą važiuodamas, blogos minties apimtas, nusivėdžiau motinos ražančių ant žemės, kad man nereiktų jį kalbėti. Bet nuo to laiko nerandu ramybės. Mane persekioja baisi mintis, kad aš amžinai pražuvęs.

— Kuria is metais tai atsitiko? —

— Jau bus beveik dešimts metų. —

— Kur tu numetėi motinos ražan-

čių? —

— N. P. gatvėje. —

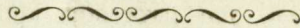
Kunigas staiga išima prieš dešimtį metų rastąjį ražančių, parodo ligoninui.

— Ach, tai tas pats, tai mano motinos ražančius. Kunige, duok man jį! šaukė ligonis. Paėmė ražančių, prispaudė jį prie savo lupų, apsiašarojo.

— Brolau, tarė kunigas susigraudinęs: — tavo motinos ražančius sugražino man prarastą į kunigystę pašauki-

mą, o tau, brolau, jis atidarys išgany-
mo vartus. —

Toliau ligonis nebesipriešino. Nuosirdžiai atliko išpažintį ir susitaikęs su V. Dievu, užbaigė jaunatvėje savo gyvenimą. Kunigas-gi laiko brangųjį ražančių, kuris dvi sielas iš prapulties išgelbėjo ir rodydamas savo draugams kalba: — Neapleiskite ražančiaus, kasdien jį kalbėkite ir busite tikri, kad nepražusite. —

Tretininkų Žinios.

Tingėjimas.

Kiekvienas žmogus turi savo ydų. Vienos jų mažiau kitos daugiau nuodėmingos. Kartais papranta žmogus keikti, meluoti, — yra aiškiai nuodėmingas įprotis ir budo yda. Kartais papranta koki nors priežodį vartoti, — tai kalbos yda. Tingėjimas yra nuodėmingųjų ydų srityje. Tinginys žmogus jaučiasi visuomet gerai, kuomet jam nieko nereikia dirbti, o gali į valias išsimiegoti. Iš čia seka išsilėpinimas, ištižimas, savo dvasios reikalų apleidimas. Kur tau tinginys eis bažnyčion, — jis apleidžia savo pareigą, sunkiai nusikalsta, kad tik tingėjimo ydą patenkintų. Tinginys žmogus ne vien savo pareigas apleidžia, bet ir duoto pažadėjimo nepildo. “Kaip actas dantims, kaip dumai akims, taip tinginys pasitarnavo tiems, kurie jį siuntė”, sako šv. Raštas (Priež. 21, 5).

Dvasiniame žmogaus gyvenime tinginystė padaro labai daug žalos. Vienas apsileidimas seka kitą, viena nuodėmė —

kitą. Šv. Bernardas mokina: “Tinginiai ir apsileidėliai nepatvarūs darbe, rykštės ir bausmės reikalingi. Jų trumpas ir retas pastovumas, gyvulio mąstymas, tingi jų kalba. Jų klusnybė — be nuolankumo, kalba — be atsižvelgimo, malda — be intencijos, skaitymas — be dvasios naudos. Juos nelabai nei pragaro baimė ima ir vos įgali protas ir pabaudos juos pataisyti.”

Tikrumoje tinginys yra nelaimingas žmogus. Jisai pilnas įvairiausių geidimų, tik neprisiverčia dirbti.

Dailiai tinginio vaizdas parodytas šiuose šv. Rašto žodžiuose: “Kaip durys sukinasi ant savo pakabų, taip tinginys savo lovoje. Tinginys susikiša savo rankas į užantį, o dirba jas pakeldamas prie savo burnos. Tinginys tariasi išmintingasis už septynis protingai kalbančius vyrus.” (Priež. 26, 14-16) “Geidimai žudo tinginį, nes jojo rankos nieko nenori dirbti.” (Priež. 21, 25).

Kartu su kuno tinginyste eina ir dva-

sios sutingimas. Jisai pamažu įsigali pas žmogų. Pirmiausiai ima apsileisti, ieško neįdome išsiblaškimų, pradeda įvesti netinkamus papročius į maldos aktus, pasikui apsileidžia maldoje, per kiauras dienas saldžiai sau snaudžia ir nei kokių dvasinių dalykų nedaro, pradeda visame sau pataikauti: valgyje, patale, rubuose. Užsiima apkalbomis, pradeda ilgai ilsėtis, nevaldo savo vaizduotės, neboja nei kiek tuomet savo pareigų, nors jos būtų po sunkia nuodėme įsakytos, šalinasi ir nekenčia pamaldžių ir darbščių žmonių.

Tai yra paprastas kelias į kuno ir dvasios tinginystę. Ji yra biauri yda. Daro baisius dvasiai nuostolius; pražudo nuopelnus, stumia į nuodėmes.

Kas tiktai nori bent kiek pažangos padaryti dvasiniame gyvenime, turi vengti tinginio labiau, negu užkrečiamos ligos. Tinginys — tai dvasios ligonis; jo kelias skaudus, erškėčiais — nepasisekimais, sielvartomis klotas. “Tinginių kelias kaip erškėčių tvora,” sako šv. Raštas (Priež. 15. 19).

Niekas tingėdamas neužsitarnavo Dangaus. Jei norime amžinos laimės, turime dirbti, turime galimai tobuliau atlikti savo pareigas. Žiurėkime, kad Viešpats ir mums nepasakytų, kaip tam Evangelijoje tarnui: “Piktasis tarne ir tinginy... nenaudingą tarną išmeskite laukan į tamsybes; ten bus verksmo ir dantų griežimo” (Mat. 25; 26-30).

Tretininkai privalo rupintis savo darbūtu pasižymėti. Neapsileiskite savo pareigose. Veikite, dirbkite, krutėkite, kiek galėdami.

LAIŠKAS “LAIVO” REDAKCIJAI.

Didžiai Gerbiamieji:—

Kaip Tamstos daug dalykų paaiškinate per “Laivą” gal būtų galima ir man paaiškinti, kaip aš, važinėdamas po lietuvių kolonijas su katalikiškais laikraščiais, ką patiriu.

Kaip užeini pas “laisvus”, tai tuojau ir atsako: “mes savo priešų neremiam!” “Tautiečiai” taip gi sako: “mes tos pusės, katalikų, neremiam.”

Aš nežinau, kaip būtų galima mūsų katalikams įdėti į galvą, kad susiprastų, kad pradėtų galvoti ir laisvamanių agentams turėtų drąsos atsakyti: “mes savo priešų neremiam!”

Tuo posakiu mes jiems kelius uždarytume į mūsų namus, o dabar mums visi keliai uždaryti, platinant katalikišką spaudą. Žmonės katalikai prisiperka savo priešų laikraščių, nenori imti savųjų. Remia priešus, o savus neremia. Aš mėginau ir šiaip ir taip. Musų katalikai dar neatskiria pelų nuo grūdų, laisvamaniškos-bedieviškos spaudos nuo katalikiškų laikraščių. Dažnai išgirsti šiaudinių katalikų pasiteisinimą: “aš galiu skaityti ir laisvųjų spaudą, o ką man kenks?” Taip gali, tai gali ir daug ką gali, bet neviskas ką gali jau reikia daryti. Juk gali pasikart, o visgi nepasikari. Aiškiai, mat, žinai, kad bloga. Laisvamaniai žino kurie yra katalikiški laikraščiai ir jų jie neremia.

Skaudu žiurėti į mūsų brolius katalikus, kaip maža turi susipratimo. Paaiškini skirtumą, tai žiurėk dar ims kerštauti. Kai kurie katalikai lietuviai negali suprasti kaip jie savo rankomis padeda bedieviams griauti tikėjimą, o užsimiršta, kaip jie tam “laisvųjų” darbui sumoka po keletą dolerių į metus. Tokie katalikai mums garbės nedaro. Nors jų dauguma buvo gerų tėvelių gerai išauginti ir išauklėti Lietuvoje, bet čia susidėjo su “laisvaisiais”; nepaiso nieko kas gera, kas šventa užmerktom akimis eina prapultin. Aptemę — gaila man jų. Džiaugiuosi gavęs progos bent mažą šviesos spindulį įnešti į jų pastogę.

Su pagarba, F. Kondrotas.

Uršulės Nelaimės

(Tęsinys).

“Mes visi trys esame kunigai”, atsakė jaunasis kunigas, “ir galime tamistai tą patarnavimą padaryti.”

Vos šie žodžiai buvo ištarti, kaip nepažįstamasis suriko bjauriausiu balsu, lyg hijena, pajutus arti savo auką. Tuojaus visas namas buvo jau pilnas žandarų, kurie, lėję per paliktas pusiau adaras sodo dureles, susigrudo naman, išgirdę šnipo balsą.

“Čia yra trys, vietoje vieno, kaip aš jums žadėjau”, tarė Pinelis trijųmu fuodamas. “Ura.”

Taip šaukdamas jis puolė prie jau nojo kunigo, nustvėrė jį už gerklės ir pradėjo smaugti. Bet kunigo buta stipraus vyro ir nepaprastai mįkliaus. Jis, pastvėręs savo priešo rankas, taip smarkiai jas plėšė, kad tas buvo priverstas jį paleisti. Paskiau kunigas savo galva taip smagiai drožė šnipo krutinėn, kad tas kuliais nusirito į kampą. Pasinaudojęs tuo pasisekimu, jis šoko per langą, krito laimingai ant žemės ir, niekeno jau netrukdomas, pranyko.

Lefortienė, išgirdus viršuje nepaprastą triukšmą, bėgo žiurėti, kas pasidarė ir suriko, perimta išgąsties:

“O Viešpatie! Kas gi čia darosi?”

Ji mat, jau pamatė, kad visur pilna name kareivių ir kunigai Lažai ir Galius žandarų rankose.

“Aa! Aa! tai čia tą moteris, Lefortienė,” suriko Pinelis su velnišku juoku; “imkite ją, draugai, čia dalykas aiškus, nes visi, kurie duoda tokiems žmo-

nėms prieglaudą, yra Respublikos priešai ir verti mirties baudmės.”

“Nutilk, tu bjaurus žmogau, ir tegu mama eina liuosa”, suriko mažoji Marytė, karčiai vergdama.

Vienas, tautinės sargybos narys, didžiai susijaudinęs žiurėjo į mažuę mergaitę, kurią motina apsikabinus karštai spaudė prie savo krutinės, ir jis jai pamaži tarė: “Piliete, tuodu vyru, kuriuodu mes suėmėme, pasirėdę ne kunigų bet pasaulionių drabužiais; sakyk drąsiai, jog nežinojai, kad jie kunigai.”

“Bet aš žinojau,” tarė šaltai Uršulė.

“Na tai kas?” atsakė sargybinis karštai, “tai vienatinė priemonė išgelbėti savo gyvybę.”

Vargšė Uršulė pakėlė savo gražias, pilnas ašarų akis aukštyn, meldama Dievo tvirtybės nepasiduoti pagunda, ir palengva kreipdamosi į tą, kuris jai davinėjo tą viliojantį patarimą, atsakė:

“Labai ačiu tamistai, už gerus, nuoširdžius norus. Man Dievas draudžia gelbėti savo vaikelius melu ir duoti jiems tokį negražų pavyzdį.”

Sargybinis pažvelgė su tikra nuostaba į tą kilnią moterį, kurios nei baimė pažeminančios mirties, nepajėgia atitraukti nuo tiesos. Jos gražumas, dorybė ir malonumas ragino jį ją gelbėti; tat jis vėl jai pamaži tarė:

“Tai nors tylėk ir leisk man už ta-ve viską daryti.”

Paėmęs vyresnįjį nuošaliau, ėmė su juo gyvai kalbėti. Po to tas vyresnysis, prisiartinęs prie ponios Lefortienės, su pagarba jai tarė:

“Piliete, aš aiškiai matau, kad šie žmonės (rodydamas į kunigus) pasinaudojo tamistos gera širdimi. Jei būtum žinojus, kad jie yra Respublikos priešai, nebutum jiems davus prieglaudą savo name. Taigi aš tamistos dėl šio dalyko nejudinsiu.”

“Ji žinojo. Aš pilnai esu tame įsitikinęs”, suriškė Pinelis.

“Tylėk, tu niekše!” sušuko vyresnysis, įsakančiu tonu, ir kreipdamasis vėl prie jaunos moteries, kuri stovėjo išbalus ir nesijudindama su linkstančia žemyn galva, lyg gražiausia audros palaužta lelija, jis garsiai tarė:

“Piliete, ar žinai, ar šie vyrai, kurie čia prieš mus stovi yra kunigai, ar ne? sakyk man, taip arba ne!”

Uršulė nenoromis sudrebėjo, kuomet tapo pastatyti aiškūs kausimai. Ji užkaito, jos išvaizda rodė jos vidųjį susijaudinimą, ir galutinai ji atsakė:

“Aš žinojau, kad šiuodu vyrų yra šventu kunigu ir mano namas buvo jiems adaras, kaip ir kitiems jiems panašiams.”

“Nelaimingoji!” sušuko, kaip nešavas, sargybinis, “tu pati sau paskaitėi mirties nuosprendį.”

“Aš tai žinau”, atsakė ji.

Abu gelbėtoju pasižiūrėjo vienas į antrą su tikru skausmu ir pasigailėjimu ir tuomet vyresnysis tarė:

“Suimkite tą moterį ir veskite ją su kitais belaisviais į teismavietę. Teismas išspręs jos likimą.”

Kareiviai buvo jau besirengią pildyti savo priedermę, kaip Uršulė paprašė leisti jai pasiimti nekurių rubų ir atsisveikinti su savo kūdikiais. Ji pasižadėjo, kad nei bandys nuo jų pabėgti.

Del jos garbės žodžio jai buvo leista padaryti, ko ji prašė. Nulipus žemyn ji pasišaukė tarnaitę Oną, kuri verkė, rodos jos širdis plyšo. Ponia Lefortienė pareiškė norą, kad ji nutiltų ir jai padėtų.

“O mano geriausioji poniute”, šaukė tarnaitė, puldama ant kelių, “jie sako, kad tamista buvai įskūsta, bet aš bijau, ar ne mano plepėjimas tapo prie-

“Jei taip ir yra, tai aš tau dovažastimi šios baisios nelaimės.”

noju,” atsakė maloniai Uršulė. “Pirėngk tuojaus man reikalingų daiktų ryšulį, nes maža jau lieka laiko.”

Kuomet Ona rengė, kas jai buvo sakyta, Uršulė, pasėmus už rankos savo dukrelę Marytę, įėjo į kambarį, kuriame ramiai miegojo du mažiausieji vaikučiai. Ilgai ji žiūrėjo į juodu skausmo ir liudėsio akimi ir tylėjo lyg bijodama pertraukti jų saldų miegą. Du nekaltu sutvėrimėliu, lyg tyčia, išbudo ir, pamatę savo motiną šalia jų lovelės, šypsodamiesi ištiesė savo rankutes. Vargšei Uršulei išrodė, kad jos širdis pliš; ji privertė save kiek laiko laikytis ramiai, bet, galutinai, neišlaikė ir ašaros upeliais pasipylė iš jos akių:

“Ai, mano vaikeliai! Mano brangus vaikeliai!” Tai buvo viskas, ką ji pajėgė ištarti, spausdama juos prie savo krutinės.

(Bus daugiau).

Katalikų Pasaulys

Trys misionieriai išvyko. — Iš St. Mary's Mission House, Techny, Ill., Rugs. 25 d. 3 misionieriai išvyko misijonieriautų: kun. Wittwer ir kun. Mertle į Kiniją, gi kun. Botelho — į Filipinus.

Jų išlydėjimui įvyko pamaldos. Daug žmonių buvo suvažiavę į iškilmes.

Katalikų Universitetas Pekine. — Jau suorganizuotas Katalikų Universitetas Pekine, Kinijoje. Tam tikslui įsigyta buvusio Kinijos imperatoriaus dėdės rumai, turį 350 kambarių.

Universitetą suorganizavo ir ves Amerikos Tėvai Benediktinai. Įkurta teologijos, filosofijos, literatūros, dailės ir kt. fakultetai. Be to, bus dar kiniečių kalbos ir literatūros katedros.

Didelis profesorių skaičius bus patys kiniečiai. Ta mokslo įstaiga bus tikras kiniečių kultūros centras.

Šiandie kiniečiai turi nuosavos tautos vyskupus. Dabar ima veikti aukštoji mokslo įstaiga. Reikia tikėtis, kiniečiai krikščionys padarys didelės pažangos.

KINIJA. — Maryknoll, N. Y. Ikišiol yra žinoma, kad Kinijoje Maryknoll kunigai misionieriai jaučiasi laimingesni už savo brolius misionierius Pasijonistus ir kitus, kurie labai daug rukentėjo toj nelaimingoje šalyje.

Čia gautas misijonieriaus kun. Danieliaus McGillicuddy laiškas iš Kinijos. Tame laiške jis rašo:

“Musų misija (Vincentėnai) Kanchove po penkių mėnesių militarinės okupuotės pagaliau evakuota birželio 1 d. Tuomet katalikai pirmu kartu į penkis mėnesius gavo progos viešai išklaudyti šv. mišių.

“Italai misijonieriai Kigan vikarijate baisiai nukentėjo. Jų visos misijos trobos nuo sausio mėnesio kareivių užimtos ir ligšiol nepaliuosuojamos.

“Kigan vikarijato viename mieste kinietis kunigas ir katalikų mokyklos mokytojas nežmoniškai apmušti ir paskui gyvi užkasti—palaidoti. Tai padarė katalikų tikėjimo priešai.

“Praeitą savaitę tame pačiam mieste kareivis žiauriai sumušė vieną gailėstinąją seserį. Jei ne tarnas, gal jinai būtų buvus nužudyta.

“Šiandie, kaip atrodo, visa ima keistis. Paskelbta proklamacijos, kuriomis uždraudžiama kareiviams užimti misijas ir įsakoma teikti reikalingos globos krikščionims. Krikščionys statomi lygiomis su kitais visais gyventojais. Laikas parodys, kaip ilgai taip galės buti.

“Didis skaičius misijonierių, kurie buvo nuvykę į Shanghai savo gyvasties apsaugai, išnaujo gryžta į vidurines Kinijos provincijas.

“Tai nepaprasta, kad mes pasilikam savo vietose. Tėvai Jezuitai iš Anhwei provincijos gryžo ir iš naujo nors buvo pašalinti. Vienas italas Jezuitas nužudytas.”

Apaštaly Sostas Ir Argentina. — Tarp Apaštaly Sosto ir Argentinos gražieji santykiai senai gyvuoja. Tomis dienomis tie santykiai dar daugiau sustiprinti.

Šventasis Tėvas audiencijon priėmė Sarmiento, Argentinos respublikos, kadėtų viršininkus. Šventasis Tėvas nuoširdžiai sveikino ir laimino šiuos vizitorius. Jiems pareiškė, kad Argentinoj numatoma naujų Katalikų Bažnyčios vystymosi patogumų.

Tai delto, kad kilę nesusipratimai del skyrimo Buenos Aires arkivyskupo galutinai išspręsta, kuomi pasitenkina kaip Apaštaly Sostas, taip Argentina.

To patvirtinimui, Apaštaly Sosto legacija Argentinoj pakeliama į nunciaturą.

MUSŲ DARBAI

Prisirišimas prie Seimo.

Tik vienas mėnesis yra laiko iki Marijonų Kolegijos Remėjų pirmojo Seimo. Seimas įvyksta lapkričio 27 dieną, t. y. pirmąjį Adventų sekmadienį šv. Mykolo par. svetainėje, Chicago, Ill.

Ten yra galingas antras M. Kol. Remėjų skyrius. Toje parapijoje pirmiausiai darbavosi atvažiavusieji iš Europos kunigai Marijonai, ten prasidėjo Marijonų Kongregacijos augimas. Todėl ir Marijonų Kolegijos Remėjų Pirmas Seimas kviečiamas į šv. Mykolo par. svetainę.

Jau nedaug laiko, vos kelios savaitės beliko iki Seimui. Prie pirmojo Seimo turime gerai prisiruoti. Remėjų Centras visa padarys, kad būtų kuogeriausia visur tvarka, kad būtų įspudingos bažnyčioje pamaldos, paruoš įvairius svarstyti sumanymus. Yra išsiuntinėta į kolonijų draugijas atsišaukimai, raginant dalyvauti mūsų Seime. Visi Remėjai, visi draugijų įgalotiniai, visi kolonijų vadai turės Seime pilną balsą, nes mums svarbu taip svarbiame dalyke, kaip lietuvių Kolegijos įkurimas, iškirsti visų nuomonę, visų geruosius sumanymus. Butų labai gera, kad visos kolonijų draugijos būtų atstovaujamas mūsų Seime. Tas priduočių reikalingo dideliame darbe upo, o be to ir šokią tokią pagalbą. Gerb. skyrių Valdybų nariai malonės šį mėnesį atsilankyti į savo kolonijos draugijų susirinkimus, ir net jeigu dėl kokios nors kliuties draugija nebutų susilaukusi laiku pakvietimo į M. K. Remėjų Seimą, malonės pakviesti ir paraginti, kad siųstų bent po 5 atstovus į mūsų Seimą.

Šiuomi visos lietuvių draugijos yra prašomos dalyvauti mūsų išeivijai svarbiame Seime, nes nuo Seimo gero pavykimo priklausys skubesnis reikalingų Ko-

legijai rumų pastatymas. Dabar jau nieks neabejoja, kad Amerikos Lietuviai turi turėti savo Kolegiją. Reikia tik reikalingą fondą sukelti tam svarbiam reikalui.

Kolegijos Remėjai:

A. Pilipaitis Spring Valley, Ill.	3.00
E. Urbaitis Boston, Mass.	3.00
O. Rakauskienė New York, N. Y. dien. uždarb.	2.00
O. Gribavičienė Minersville, Pa.	3.00
V. Karlonas Schenectady, N. Y.	3.00
A. Savickiūtė Baltimore, Md.	3.00
P. Sležienė Chicago Hgts, Ill.	3.00
M. Mandravičiūtė Baltimore, Md.	3.00
S. Marcinkevičius Elizabeth, N. J.	5.00
R. Verbauskienė Shenandoah, Pa.	3.00
M. Donevičienė Shenandoah, Pa.	3.00
J. Apanavičius Rochester, N. Y. auka	2.00
K. Kisilienė Melrose Park, Ill.	3.00
B. Juškienė Chicago, Ill.	3.00
Jonas Juškutis Chicago, Ill.	3.00
R. Milunienė Camden, N. J.	3.00
O. Červinskaitė Worcester, Mass.	3.00
M. Stočkus Worcester, Mass.	3.00
O. Lelingienė Chicago Hgts., Ill.	3.00
Pranas Bardžilauskas Rochester, N. Y.	3.00
Jonas Stankevičius Lietuva	3.00
Petras Stankevičius Lietuva	3.00
Petras Venskūs (miręs) Aurora, Ill.	3.00
(Amžinas Remėjas)	50.00
Helen Doran Chicago, Ill.	3.00
Ant. Saparauskienė Detroit, Mich.	3.00
J. Poškienė Drexel Hill, Pa.	3.00
K. Urborienė Almmeser, N. J.	3.00
J. Lukša New Haven, Conn.	3.00
Ant. Bernatas Chicago, Ill.	3.00
O. Lugauskienė Westville, Ill.	3.00
Ag. Vendelskienė Westville, Ill.	3.00
J. Brazaitis Chicago, Ill.	3.00

Geradariams nuoširdžiai dėkoja

Remėjų Centras.

(Bus daugiau).

Amerikos Lietuvių Žinios.

ST. BONEVENTURE, N. Y. Seminarija atsidarė rugsėjo 19 d. iškilmingomis pamaldomis.

Mokinių į seminariją labai daug privažiavo, 10 nuoš. daugiau negu buvo pernai. Iš kolegijos į seminariją įstojo ir du lietuviai: Leon J. Praspalius, iš Cambridge, Mass., ir John F. Ball, iš Mildred, Pa.

Kolegija atsidarys spalio 6 d. Atsidarys vėliau delto, kad nebuvo užbaigtas naujas namas, kurį stato St. Bonaventure, alumnai už vieną milijoną dol. Namas jau gatavas. Kolegijantams šiemet bus vietos iki valios.

Kolegiją ir seminariją veda Tėvai Pranciškonai.

Vieta labai graži. Yra stacijos lauke taip kaip Lietuvoje.

Lietuviai studentai nuo 1913 m. turi suorganizavę dr-ją vardu "Maironis Literatinė Draugija" ir turi nemažą knygyną bei lietuvių kalbos pamokas.

J. J. Praspalius.

LARETTO, PA. Klierikų dr-jos. Šv. Pranciškaus seminarijos klierikai turi tarp savęs susiorganizavę dr-jas, prie kurių priklausyti niekas neverčiamas, išėmus literatinę dieną. Kasmet, kaip tik suvažiuoja klierikai į seminariją, buna priėmimas naujų narių. Rugs. 30 d. naujų narių priėmimui buvo surengta vakarėlis, su gražia programa, kuri susidėjo iš juokų, žaismų, lošimėlių, muzikos, dainų, kalbų ir t.t. Paskui buvo užkandis.

Spalio 4 d. Šv. Pranciškaus dieną seminarija labai iškilmingai minėjo. J. M. Vyskupas J. McCort atlaikė Mišias asistuojant kunigams ir klierikams. Vakare surengta puiki vakarienė.

MELROSE PARK, ILL. Čia gyvuoja 7 katalikiškos draugijos: Šv. Jono, Šv. Onos, Kančios Viešpaties Jėzaus, Labda-

rybės 9 kuopa, Marijonų Kolegijos Remėjų 1 skyrius, Moterų Sąjungos 60 kp. ir S. L. R. K. A. kuopa.

Visos draugijos gerai gyvuoja ir visos veikia. Tik iš Susivienijimo kuopos nieko nesigirdėti.

BALTIMORE, MD. Lietuviai gražiai gyvena. Mažai kada patėmijame laikraščiuose apie Baltimore ir jos lietuvius. Gaila.

Žmonės šioje kolonijoje labai gražiai apsigyvenę. Daugumas turi nuosavus namus. Daug yra lietuviškų biznierių, kurie labai gerai gyvuoja. Yra ir tokių, ką turi nuosavas kriaucėjų įstaigas.

Lietuvių čia skaitoma į 10,000. Tai didelė kolonija.

Darbai šiuo laiku čia biskį sumažėjo. Žinoma, nėra tokių įvairių išdirbysčių, kaip kitur; daugiausia kriaucėjų šapos. Jos visados negali turėti darbo, o tik savo sezonuose. Kaip pricina sezonas, tai ir darbas suslekiuoja. Bet nėra taip bloga kad žmonės turėtų išvažinėti į kitus miestus darbo ieškoti. Žinoma, žmonės skundžiasi, bet pragyvenimą padaro.

Spalių pirmomis dienomis mūsų Šv. Alphonso bažnyčioje buvo 40 val. atleidai. Bažnyčia buvo gražiai papuošta dėka sesučių Kazimieriečių. Buvo daug svečių kunigų.

CICERO, ILL. Spalių 9 d. įvyko parap. komiteto susimas, kuriame kalbėta apie tvarką bažnyčioj per Dirmavonę. Komitetas pasiskirstė sau darbus. Klebonas pranešė, kad mūsų parapija gerame stovyje. Šį metą pajamų buvo \$36,000.00, o išlaidų \$32,000.00. Parap. izde yra \$4,000.00 suvirš. Šįmet skolos atmokėta \$7,900.00. Viso skolos Šv. Antano parapija turi \$95,400.00. Visa skola parapijonų rankose.

Klausimai ir Atsakymai

KLAUSIMAS. — Ar pats Išganytojas įsteigė Atgailos Sakramentą, ar Apaštalai? *J. N. "Laivo" sk. Chicago, Ill.*

ATSAKYMAS. — Patsai Išganytojas įstatė visus septynis sakramentus. Atgailos Sakramentą Išganytojas įsteigė po savo iš numirusių atsikėlimo, suteikdamas apaštalams ir jų įpėdiniamis reikalingos valdžios. Jisai jiems tarė: "Ramybė tesie su jumis. Kaip Tėvas mane siuntė, ir aš jus siunčiu. Tai pasakęs jis kvėpė į juos ir jiems tarė: Imkite šventąją Dvasią. Kam nuodėmes atleisite, tam jos atleistos, ir kam sulaikysite, jos sulaikytos." (Jon. 20, 21-22).

KLAUSIMAS. — Aš radau pinigų ir į trečią dieną atsišaukė pametęs. Bet jisai sakėsi pametęs \$10.00 daugiau, negu aš radau. Tad jam pinigų nedaviau. Niekam daugiau neatsišaukiant, išdalinau rastuosius vargšams ir dalį daviau parapijos bažnyčiai. Ar aš nenusikaltau?

M. J. "Laivo" skait., iš Nebraskos.

ATSAKYMAS. — Gerai Tamsta padarei. Nei kokio nusikaltimo neturi, net jeigu tojo atsišaukusiojo butų buvę pinigai. Kadangi jisai sakėsi daugiau pametęs, aišku, kad ne jo, nes radusis nepains iš jų \$10.00, o likusius nepaliks gulėti. Jeigu gi pamelavo, — jisai tuo pačiu nubaustas. Tegul kitą kartą remeluoja.

KLAUSIMAS. — Praneškite, kur kreiptis, norint priklausyti prie Jėzaus Švenč. Širdies Intronizacijos.

O. Vaškevičienė, Detroit, Mich.

ATSAKYMAS. — Kreipkitės informacijų pas kun. Simoną Draugelį, Philadelphia, Pa. Jisai tuo reikalu labiau yra susirupinęs.

KLAUSIMAS. — Kodel Amerikoje bažnyčiose kai kurios pamaldos ne taip atliekamos kaip Lietuvoje? pav. 40 valandų atlaidai. Lietuvoj prasideda iš pat

ryto, čia-gi po Misių.

Juozas Grumbinas, Chicago, Ill.

ATSAKYMAS. — Priedamųjų pamaldų tvarką nustato vyskupai ir jų reikia klausyti. Lietuvoje išstato iš ryto, nes ten žmonės daugiau laiko turi iš ryto, o Amerikoje žmonės pabaigę darbus tik renkasi į bažnyčią šiokiomis dienomis.

KLAUSIMAS. — Vienoj katalikų bažnyčioj mačiau Misių kryžių, ant kurio Kristaus kojos atskirai prikaltos, ne taip, kaip visur. Ar tai skirtingi katalikai, ar kitaip kaip. Prašau paaiškinti.

G. J. parapijonas, Chicago, Ill.

ATSAKYMAS. — Jie nėra skirtingi katalikai. Kristaus kojos abi buvo prikaltos, tik nėra tikrų žinių, ar atskirai, ar viena ant kitos. Todėl vieni vienaip var-toja, kiti kitaip.

KLAUSIMAS. — Ar Lietuvoje tokius laikrodžius dirba, kurie skaitliuoja 13, 14, 15 valandą ir t.t. Kurį laiką rodo 15 valanda?

J. C. iš Cicerio, Ill.

ATSAKYMAS. — Lietuvoje laiką pradeda skaityti nuo vidunakčio ir baigia vėl vidunakčiu, netaip kaip Amerikoje. Čia pradeda vidunakčiu, pabaigia vidudienyje, ir vėl pradeda po pietų nuo 1 val. ir baigia 12 naktyje.

Ar jau Lietuvoje dirba laikrodžius, kurie rodytų paeiliui 14, 15 val. ir t.t. tikrai nežinome, bet 15 val. reiškia 3 val. po pietų.

KLAUSIMAS. — Ar būtina reikia laukti po kudikiui šešias savaites ir neiti bažnyčion?

J. P-nė Dixel Hill, Pa.

ATSAKYMAS. — Nėra reikalo taip ilgai neiti bažnyčion. Jeigu sveikata leidžia, motina greičiau ateina bažnyčion ir atsineša kudikį gauti sau ir kudikiui Bažnyčios skirtą palaiminimą.

Lietuvos Žinios

Utena. Rugpiučio 20 d. 5 val. vak. atvyko į Uteną J. E. Panevėžio vysk. Palta-rokas. Prie tam tikrų vartų aukštą svetį sutiko didžiausios žmonių minios ir sveikino įvairios katalikiškos organizacijos. Prie kitų vartų Ekscelecija sutiko žydai, ir nuo trečiųjų vartų, bažnytinės procesijos lydimas, nuvyko į bažnyčią, kur teikėsi pasakyti pamokslą. Sekmadienį, rugpiučio 21 d., Ekscelecija suteikė Sutvirtinimo Sakramentą ir atlaikęs šv. mišias pasakė pamokslą. Tą pat dieną Ekscelecija išvyko iš Utenos. *“Šaltinis.”*

Pandėlys (Rokiškio apsk.). Rugpiučio 21 d. pandėliečiams teko pamatyti pavasarininkų pastatytus Čiurlionienės “Aušros sunus”. Tai yra gražus sumanymas ir sodžiui parodyti rimtesnių veikalų.

Prieš vaidinimą p-lė Pr. Kaupelytė, baigusi Muzikos Konservatoriją Kaune padainavo keletą lietuviškų dainelių. Publikai labai patiko, o pavasarininkai dainininkei įteikė gėlių bukietą. Rugsėjo 4 d. įvyko Pandėlyje apylinkės katalikiško jaunimo kongresėlis su dainų švente, sporto olimpijada ir kit. Vakare manoma pastatyti “Genovaitę”, jau vaidintą ir turėjusią ne maža pasisekimo. *“Šaltinis.”*

Nemunaitis (Alytaus ap.). 22 rugpiučio š. m. čia atsilankė J. E. Kaišėdorių Vyskupas. Kaip Nemunaičio parapijoj buvo Vilniaus vyskupas, jau bus 80 suvirš metų. Todėl nestebėtina, kad dar dvi dieni prieš vyskupui atvažiuojant, čia buvo ruošiamasi jis sutikti visų smarkumu.

J. E. vyskupo išjojo pasitikti apie šimtas dailiai pasipuošusių raitelių. Iš viso buvo pastatyta 11 vartų. Dailiausi ir didžiausi vartai su parašu “Sveikinam savo ganytoją”, pastatyti vietos pavasarininkų. Prie kiekvienų vartų žmonės bei vietinės organizacijos sveikino savo ganytoją. Miestely Jo Eksceleciją sutiko visa

bažnytinė procesija, organizacijos ir dvasiškiečiai. Įeinant vyskupui į bažnyčią, choras iškilmingai gieda “Ecce Sacerdos magnus”. Po klebono pranešimo ir vyskupo pamokslo už mirusius choras sugieda, “Liberate me Domine”. Tuo pirma diena ir baigėsi.

Antrą dieną nuo pat ryto žmonės renkasi į bažnyčią. Tą dieną buvo švenčiama L. K. Moterų draugijos metinė šventė. Sumą laikė J. E. vyskupas. Laikė sumos buvo bendrai priimama šv. Komunija, kurią dalino pats vyskupas. Tai žmonėse sukėlė labai gilų įspūdį. 2 val. po pietų buvo suteiktas Sutvirtinimo Sakramentas. Po to Jo Ekscelecija teikėsi dalyvauti suruoštuose L. K. M. draugijos bendruose pietuose, kur drauge su svečiais buvo virš 100 žmonių. Čia choras padainavo J. E. “Ilgiausių metų” ir kitas tautiškas dainas. Po pietų vyskupas pasakė prakalbą į ruošusius šią šventę, nurodydamas jos svarbą ir naudingumą, drauge linkėjo ir ateity ištvėringai dirbuotis. Po prakalbų visi svečiai ir šventės dalyvės nusifotografavo.

Trečią dieną J. E. dar teikia Sutvirtinimo Sakramentą ir apžiūri bažnytinius daiktus, raštinę. Po pietų priima su sveikinimais katal. organizacijų valdybų atstovus. Po visų apeigų Jo Ekscelecija didžiausiu žmonių upu 3:30 val. išlydimas.

Tegyvuoją mūsų vyskupas! *“Šaltinis.”*

Nukautas lietuvis policininkas. KAU-NAS. Rugsėjo 15 d., Gubavo dvare, Salakų valsč. Ežerėnų apskr. prie pat demarkacijos linijos, bet lenkų pusėj nežinia kieno rastas nukautas mūsų policininkas Morkunas Justas. Lavoną saugoja lenkų sargyba. Duotas parengimas laikinai einančiam baro v-ko M. Kazlauskui išaiškinti nužudymo aplinkybes.

Svarbus Reikalas

Mūsų kolonijos apmiršta, — reikia joms vadų. Ištautėjimas smarkiai plinta, — mums reikia susipratusių Amerikoje gimusių lietuvių. Kitos tautos mus nustumia, — mums reikia gausingos šviesuomenės, inteligentų. Netikėjimo prietarai plinta, — reikia gerų misijonierių, atsidavusių apšvietos plėtimui vienuolių.

Kur visa tai gausime? Turime išsiauklėti. Marijonų Kongregacija pasižadėjo ikurti bernaiciams Kolegiją, iš kurios galės kilti visos eilės susipratusių jaunuolių, busimų mūsų išeivijos vadų.

Marijonai priruošiamąjį darbą atliko. Jau turi pasiuntę net 8 studentus į Europos Universitetus specializuotis, kad busimoje Kolegijoje galėtų mokytojauti. Bet dar neturime pastatę erdvių tinkamų Kolegijai murų. Marian Hills Kolegija gali talpinti vos apie 30 studentų, o čia reikia vietos ruošti 150-200 studentų.

Visą savo laiką, darbą ir lėšas sudeda Marijonai beruošdami Aukštąjį mokslo įstaigai mokytojus, neišgali pastatyti erdvių Kolegijai rumų. Plati visuomenė, kurios labai dirba Marijonai, turėtų ateiti su gausia parama. Žinokite, nei vienas Marijonas savo turto neturi. Kiekvienas Jusų centas bus pavartotas ten, kur Jus jį paskirsite. Iš Tamstos laukiame paramos. Visiems geriems darbamų Tamsta ištiesi pagelbos ranką, juo labiau mūsų pačių Amerikos lietuvių reikalui, mūsų Tautos ateičiai neuždarykite savo geros širdies. Aukokite sulyg savo išgalės. Daugiau turite, daugiau aukokite kilniam tikslui, mažiau turite — mažiau duokite, bet neatsisakykite paremti lietuvių bernačių Kolegijos. Malonėkite pažymėti kryžiumi (x) tinkamose vietose Jusų skirtą auką ir atkirpę siųskite šiuo adresu:

MARIJONŲ KOLEGIJOS REMĖJŲ CENTRAS

2234 SO. OAKLEY AVENUE, CHICAGO, ILLINOIS.

Malonėkite priimti mano auką dol. c.
MARIJONŲ KOLEGIJAI IR ISKAITYKITE MANE

Vienkartinis Remėjas	Nuolatinis Remėjas	Amžinasis Remėjas	Garbės Remėjas	Kolegijos Steigėjas	Dienos Uždarbi	1000 plytų Kolegijai
()	()	()	()	()	()	()
moka sulyg išgalės	moka \$3.00 į metus	moka \$50.00	moka \$100.00	moka \$500.00	\$.... c....	\$25.00

Mano adresas

Paaiškinimas. Visi Marijonų Kolegijos Remėjai yra Vienuolijos nuopelnų, gerų darbų dalininkai. Nuolatiniai Remėjai moka į metus \$3.00 ir gauna per visus metus laikraštį "Laivą". Amžinieji įneša \$50.00 pasilieka Remėjais kol jie gyvi, o Garbės Remėjai ir Steigėjai yra skaitomi Remėjais kol Marijonų Vienuolija gyvuos. Jie visi gauna laikr. "Laivą" nuolatos. Atskirai metams "Laivas" — \$2.00.

Telefonas Canal 7233

PETRAS CIBULSKIS
Maliavojimo Kontraktorius

DAŽŲ IR POPIEROS
KRAUTUVĖ

2234 So. Leavitt Str., Chicago, Ill.

Užsakykit savo giminėms į Lietuvą
"DRAUGĄ"

"Draugo" kaina metams Lietuvon
\$7.00; pusei metų \$4.00

"DRAUGAS"

2234 So. Oakley Ave.

CHICAGO, ILL.